

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22.01.2014 r.

Sąd Okręgowy / Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia : SSO Joanna Sawicz

Protokolant :st. sekretarz sądowy Gabriela Zaborowska

przy udziale - - -

po rozpoznaniu w dniu 15.01.2014 r. w Świdnicy

sprawy **C. P.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania **C. P.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 21.05.2013 r. Nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 21.05.2013 r. znak: (...) w ten sposób, iż przyznaje powodowi C. P. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia (...)roku.

VII 894/13

UZASADNIENIE

C. P. wniósł odwołanie od decyzji z dnia 21.05.2013r., w której organ rentowy odmówił mu prawa do świadczenia przedemerytalnego, ponieważ wnioskodawca nie wykazał 40 lat okresów składkowych i nieskładkowych, a jedynie 38 lat, 4 miesiące i 17 dni. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. nie uwzględnił bowiem okresu pracy powoda w gospodarstwie rolnym w latach 1968-1973 z uwagi na brak poświadczenia posiadania lub dzierżawy przez rodziców gospodarstwa rolnego oraz okresu od 15.08.1982r. do 20.12.1983r. z uwagi na brak zaświadczenia o wykonywaniu zatrudnienia.

Wnioskodawca podniósł, że okres jego pracy w gospodarstwie rolnym wykazał zeznaniami świadków, którzy potwierdzili ten fakt.

Strona pozwana Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego, podnosząc, że odwołujący nie udokumentował do dnia (...). tj. do dnia rozwiązania stosunku pracy wymaganego okresu 40 lat, a jedynie 38 lat, 4 miesiące i 17 dni.

Sąd ustalił, co następuje:

C. P. ur. (...) początkiem lat 60-tych sprowadził się wraz z rodzicami do P., gm. B., gdzie był zameldowany od dnia (...). Rodzice powoda posiadali gospodarstwo rolne, które dzierżawili m.in. od H. B., S. C., a następnie Skarbu Państwa. Gospodarstwo to obejmowało działki o powierzchni powyżej 5 ha. W gospodarstwie były krowy, para koni i trzoda chlewna. Ojciec powoda pracował zawodowo. C. P. był najstarszym dzieckiem. Od wczesnych lat pomagał w pracach w gospodarstwie rolnym, wykonując typowe czynności takie jak: praca przy zwierzętach (oporządzanie, karmienie, przynoszenie wody – gospodarstwo nie było skanalizowane), praca przy uprawie zboża, praca przy żniwach. Prace te zajmowały mu co najmniej 4 godziny dziennie. Jednocześnie powód podejmował dodatkowe zatrudnienia. Z dniem 20.08.1969r. powód podjął zatrudnienie jako tynkarz, które kontynuował do dnia 25.12.1969r. Następnie pracował od dnia 29.01.1970r. do dnia 22.05.1970r. w K. jako szlifierz w (...) Zakładach (...) i od dnia 8.06.1970r. do dnia 17.06.1971r. w (...) K. Zakład w Ż. jako pracownik fizyczny, od dnia 26.01.1972r. do dnia 11.04.1972r. w B. jako pracownik transportu.

Od 18.06.1971r. do dnia 25.01.1972r. i od dnia 12.04.1972r. do dnia 18.02.1973r. powód nie pracował zawodowo, natomiast nadal mieszkał z rodzicami i pomagał im w prowadzeniu gospodarstwa rolnego, wykonując w/w prace.

Z dniem 19.02.1973r. C. P. podjął pracę w (...) Zakładach (...) i wyprowadził się z domu do B. (Z dniem (...) został wymeldowany) i kontynuował to zatrudnienie do dnia 30.06.1980r. Następnie od dnia 3.07.1980r. podjął zatrudnienie jako traktorzysta w zakładzie Rolnym w W.. W sierpniu 1982 roku w związku z popełnieniem przestępstwa został osadzony w Zakładzie Karnym w K., a następnie w Areszcie Śledczym w O.. Podczas odbywania kary pozbawienia wolności powód pracował początkowo nieodpłatnie od dnia 19.08.1982r. do dnia 15.12.1982r. w kuchni, następnie od dnia 16.12.1982r. do dnia 24.02.1983r. i od dnia 28.02.1983r. do dnia 19.12.1983r. pracował jako pracownik fizyczny na budowie, mechanik napraw pojazdów samochodowych za wynagrodzeniem; praca ta była wykonywana w pełnym wymiarze czasu, niejednokrotnie nawet w godzinach nadliczbowych.

(dowód: zeznania świadków, zeznania powoda, teczka dowodu osobistego, informacja z dnia 28.11.2013r. (...) Ośrodka (...) w B., zaświadczenie o wykonywaniu pracy podczas odbywania kary pozbawienia wolności, akta ZUS)

Od dnia 1.07.2011r. do dnia 30.06.2012r. powód był zatrudniony jako sprzedawca. Z dniem 30.06.2013r. umowa o pracę została rozwiązana za wypowiedzeniem z przyczyn dotyczących zakładu pracy.

Bezsporne między stronami jest, że powód do dnia (...) wykazał okres składkowy i nieskładkowy 38 lat, 4 miesiące i 17 dni (bez uwzględnienia okresu pracy w gospodarstwie rolnym i wykonywania pracy podczas odbywania kary pozbawienia wolności).

Od dnia 10.07.2012r. wnioskodawca pobierał zasiłek dla bezrobotnych i nie odmówił podjęcia zatrudnienia.

W dniu 11.01.2013r. C. P. złożył wniosek o świadczenie przedemerytalne oraz zaświadczenie z dnia 10.01.2013r. dotyczące pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Decyzją z dnia 28.02.2013r. organ rentowy odmówił powodowi prawa do dochodzonego świadczenia, uznając 38 lat i 22 dni okresów składkowych. W związku powyższym ubezpieczony w dniu 28.03.2013r. zwrócił się o ponowne rozpoznanie jego wniosku, przy uwzględnieniu okresów pracy w gospodarstwie rolnym rodziców oraz okresu zatrudnienia od dnia 29.01.1970r. do dnia 22.05.1970r. Do wniosku powód dołączył zeznania świadków, świadectwo pracy, zaświadczenie o zameldowaniu.

Zaskarżoną decyzją z dnia 21.05.2013r. organ rentowy po ponownym rozpoznaniu wniosku powoda z uwagi na złożenie dodatkowych nowych dokumentów uznał okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 38 lat, 4 miesięcy i 17 dni (doliczono okres zatrudnienia od dnia 29.01.1970r. do dnia 22.05.1970r. Jednak nadal odmówił przyznania wnioskodawcy prawa do świadczenia przedemerytalnego z uwagi na brak wymaganych 40 lat okresów składkowych i nieskładkowych, bowiem nie uznał pracy powoda w gospodarstwie rolnym w latach 1968-1973 z uwagi na brak poświadczenia posiadania lub dzierżawy przez rodziców gospodarstwa rolnego oraz okresu od 15.08.1982r. do 20.12.1983r. z uwagi na brak zaświadczenia o wykonywaniu zatrudnienia.

(dowód: akta ZUS)

Sąd zważył , co następuje:

Odwołanie wniesione przez C. P. jest zasadne.

Zgodnie z art. 2 ust.1 pkt 5 ustawy z dnia 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013r., poz. 170) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.), w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet **i 40 lat dla mężczyzn**. Przy czym za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa w ust. 1, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z późn. zm.) – art. 2 ust.2 .Nadto w myśl art. 2 ust.3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, świadczenie to przysługuje osobie po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złożył wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostaje fakt rozwiązania umowy o pracę z zakładem , w którym był ostatnio zatrudniony przez co najmniej 6 miesięcy, z przyczyn zakładu pracy, a także fakt pobierania zasiłku dla bezrobotnych przez ostatnie 6 miesięcy i złożenie w ustawowym terminie wymaganego zaświadczenia. Bezsporne jest również, że wnioskodawca udowodnił 38 lat, 4 miesiące i 17 dni okresów składkowych i nieskładkowych. A zatem powyższe fakty jako niesporne w myśl art. 229 k.p.c. nie wymagały przeprowadzenia dowodu.

Natomiast w niniejszej sprawie sporne było ustalenie okresu składkowego i nieskładkowego w wymiarze roku, 7 miesięcy i 13 dni brakujących do wymaganych przez ustawodawcę 40 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Przy czym spór dotyczył wykonywania pracy przez powoda w okresie odbywania kary pozbawienia wolności od dnia 15.08.1982r. do dnia 20.12.1983r. oraz pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w latach 1986-1973.

W toku postępowania dowodowego powód przedstawił zaświadczenie z dnia 20.11.2013r. wystawione przez Areszt Śledczy w O., w którym poświadczono , że w okresie od dnia 16.12.1982r. do dnia 24.02.1983r. i od dnia 28.02.1983r. do dnia 19.12.1983r. wykonywał pracę za wynagrodzeniem. Dodatkowo należy zauważyć, że dowód ten znajduje potwierdzenie w zeznaniach samego powoda oraz w zaświadczeniu z dnia 20.12.1983r. wystawionym przez zakład pracy, w którym był zatrudniony jako mechanik podczas odbywania kary pozbawienia wolności. Strona pozwana nie zakwestionowała powyższego dowodu.

A zatem w myśl art. 6 ust.2 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS należy uznać okres pracy w czasie odbywania kary pozbawienia wolności za okres składkowy w wymiarze 1 roku i 1 dnia .

A zatem łączny okres składkowy i nieskładkowy powoda wynosi 39 lat, 4 miesiące i 18 dni, po uwzględnieniu okresu niespornego i w/w okresu pracy podczas odbywania kary pozbawienia wolności.

W myśl art. 10 ust.1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również okres pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, przypadający przed dniem (...) r. , traktując go, z zastrzeżeniem art. 56, jak okres składkowy, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu. W niniejszej sprawie okresem niezbędnym do uzupełnienia brakujących do wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego 40 lat, **jest okres 7 miesięcy i 12 dni**.

Strona pozwana nie uznała okresu pracy wnioskodawcy w gospodarstwie rolnym w latach 1968-1973 z powodu braku poświadczenia posiadania lub dzierżawy przez rodziców tego gospodarstwa. Jednak jak wynika z przeprowadzonego postępowania dowodowego, a to zeznań świadków i samego powoda , rodzice wnioskodawcy po sprowadzeniu się do P. objęli w posiadanie gospodarstwo rolne , które należało początkowo do H. B. i S. C., a następnie do Skarbu Państwa , co wynika z zaświadczenia z dnia 28.11.2014r. (...) Ośrodka (...) w B.. W szczególności należy uznać za wiarygodne zeznania świadka M. K. , który wówczas pełnił funkcję Przewodniczącego (...), będącej organem władzy państwowej na terenie gromady . Były to najniższe ogniwa administracji państwowej, łączące po kilka wsi. Do zadań (...) należało m.in. prowadzenie ewidencji gospodarstw i wykazu użytków rolnych, popieranie rozwoju produkcji rolnej, w ramach jej działalności odbywały się zebrania wiejskie, spotkania z rolnikami, okresowe kontrole gospodarstw (ustawa z dnia 25.09.1954r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych Dz. U. nr 43, poz. 191, uchwała nr 852 Rady Ministrów z dnia 11.12.1954r. w sprawie zadań prezydów gromadzkich rad narodowych w zakresie obowiązkowych dostaw, kontraktacji i skupu, M.P. nr 118, poz.1671). A zatem M. K. niewątpliwie posiadał wiedzę w tym zakresie. Dodatkowo także pozostali świadkowie T. P. i B. K., mieszkańcy P., potwierdzili, że rodzice wnioskodawcy w latach 1968-1973 byli posiadaczami gospodarstwa rolnego, zaś powód w tym gospodarstwie pracował, a nawet pomagał w pracach polowych u sąsiadów.

Nie budzi także wątpliwości fakt pracy powoda w tym gospodarstwie, w szczególności po ukończeniu 16-go roku życia, potwierdzony w/w zeznaniami świadków. Powód był najstarszy z rodzeństwa, stale w tym okresie mieszkał w tym gospodarstwie, natomiast jego zatrudnienie w zakładach pracy miało jedynie charakter dorywczy do roku 1973. Także dokumenty znajdujące się w teczce dowodu osobistego pośrednio potwierdzają ten fakt. W związku z tym mając na uwadze zasady doświadczenia życiowego oraz logiki, należy uznać, że w świetle przeprowadzonych dowodów, które Sąd uznał za wiarygodne , powód w okresach spornych , w szczególności po ukończeniu 16-go roku życia od dnia 18.06.1971r. do dnia 25.01.1972r. i od dnia 12.04.1972r. do dnia 18.02.1973r. , pracował co najmniej 7 miesięcy i 12 dni w gospodarstwie rolnym swoich rodziców. W tym miejscu należy podnieść, że sam organ rentowy nie kwestionował tego faktu ani w postępowaniu poprzedzającym wydanie zaskarżonej decyzji, ani w postępowaniu sądowym.

A zatem, mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd na podstawie art. 477¹⁴§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał powodowi prawo do świadczenia przedemerytalnego.